

XXVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Bygningsfredning.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 26. Januar 1917).

I Udvalget har der været Enighed om Grundtanken i Lovforslaget og om dets Betimelighed. Den Ængstelse, der fra en enkelt Side er ytret for Lovens finansielle Rækkevidde, er imødekommet ved stillede Ændringsforslag (Nr. 2 og 3). Intet af de Ændringsforslag, som Udvalget stiller, er af principiel Natur, men tjener væsentligst kun til at klare og fuldstændiggøre nogle Punkter i Forslaget.

Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1 giver Mulighed for, at en værdifuld Bygning, som er under 100 Aar, i visse Fald kan falde ind under Loven.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 til §§ 5 og 6 er stillede for at tydeliggøre, at Bygningssynets Virksomhed er begrænset af Rigsdagen med Hensyn til de større Udgifter (Nr. 2) og af Ministeren med Hensyn til de mindre (Nr. 3).

Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 til § 7 gaar ud paa dels at udvide de Forhold, der kan komme i Betragtning overfor en Ejer af en Bygning, der har Værdi som kunstnerisk eller historisk Mindesmærke,

dels at tage Hensyn til de Forhold, der kan opstaa, naar en saadan Bygning tilhører en Lensbesidder, der er under Administration.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 9 tjener til at klarlægge Forslagets Mening. Det samme er Tilfældet med Ændringen under Nr. 7 til § 10, der dog tillige aabner en Udvej for Ejeren til at faa sin Bygning henlagt under Nationalmuseet som fredet Mindesmærke, hvis han skulde foretrække det fremfor at bekoste Udgifterne ved dens Istandsættelse.

Ændringsforslaget under Nr. 8 til § 15 er af rent formel Natur.

Et *Mindretal* (Brorsen) kan vel stemme for Lovforslaget, men nærer dog nogen Betænkkelighed med Hensyn til de finansielle Ofre, der her kan kræves af Staten. Da imidlertid Rigsdagen til enhver Tid, ved at være i Stand til at nægte Bevilling, faar afgørende Indflydelse paa Lovens Udførelse i Praxis, kan Mindretallet anbefale, at Lovforslaget føres til videre Behandling i Rigsdagen.